

Redactare: *Ioana Bârzeanu*
Tehnoredactare: *Mariana Radu*
Corectură: *Bogdan Pavlusenco*
Copertă: *Gabriela Stan*

Titlul original: *MRS HARRIS GOES TO PARIS*

Copyright © Mathemata Anstalt, 1958

© 2022 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii METEOR PRESS.

Contact:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: carte@meteorpress.ro
www.meteorpress.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GALLICO, PAUL

Doamna Harris cucerește Parisul / Paul Gallico ;
trad. de Mihaela-Adina Eros. - București : Meteor Press, 2022
ISBN 978-973-728-871-4

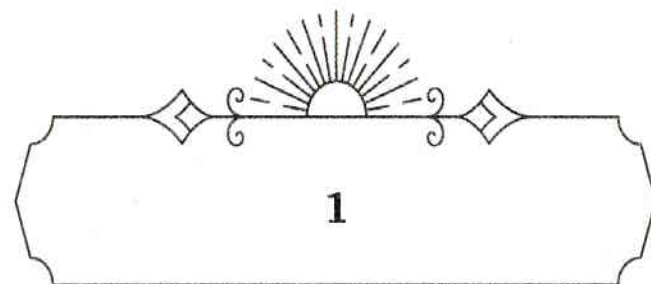
I. Eros, Mihaela Adina
821.111

Paul Gallico

Doamna Harris cucerește Parisul

Traducere de Mihaela-Adina Eros

**METEOR
PRESS**

Femeia mărunțică, slabă, cu obrații rotunzi, cu părul încărunțit și niște ochi mici și ageri, aproape obraznici, stătea cu fața lipită de hubloul cabinei avionului BEA Viscount în cursa aeriană de dimineață de la Londra la Paris. În timp ce avionul se înalță cu viteză și zgomot de pe pistă, starea ei de spirit își lua și ea avânt odată cu el. Era agitată, dar deloc speriată, pentru că era convinsă că nu i se

Paul Gallico

putea întâmpla nimic acum. Simțea acea ferire a cuiva care știa că, în sfârșit, pleca în aventura la capătul căreia se afla ceea ce-și dorea inima sa.

Era îmbrăcată îngrijit, într-o haină cafe-
nie destul de ponosită, țesută în diagonală, și
mănuși curate, cafenii, de bumbac, și căra
după ea o poșetă uzată maro, din imitație de
piele, pe care o ținea strâns lângă ea. Și bine
făcea, pentru că în ea se aflau nu numai cele
zece bancnote de câte o liră, limita legală de
valută ce putea fi scoasă peste graniță din
Insulele Britanice, și un bilet dus întors de
avion spre Paris, ci și suma de o mie patru
sute de dolari americani, într-un rulou gros
de bancnote de cinci, zece și douăzeci de
dolari, legați cu un elastic. Doar pălăria pe
care o purta îi trăda firea exuberantă. Era una
verde, de paie, iar în față avea atașată tulpina
flexibilă a unui trandafir uriaș, ridicol, care

DOAMNA HARRIS CUCEREȘTE PARISUL

se legăna când încolo, când încioace, aparent
urmând direcția dată de pilot avionului, în
timp ce acesta se înclina și se rotea luând
altitudine. Orice gospodină londoneză res-
pectabilă și bine informată, care a apelat
vreodată la serviciile aceluia tip unic de mena-
jere ziliiere angajate cu ora, sau, de fapt, orice
englez versat ar fi spus: „Femeia cu o ase-
menea pălărie nu ar putea fi decât o menajeră
londoneză.” Și ar fi avut dreptate.

Pe lista de pasageri a cursei Viscount apă-
rea ca doamna Ada Harris, deși ea pronunța
invariabil doamna `Arris, Number 5 Willis
Gardens, Battersea, London, SWII, și era
într-adevăr o menajeră, o văduvă care lucra
pentru o clientelă ce locuia în cartierele la
modă Eaton Square și Belgravia și la mar-
ginea acestora.

Până în acel moment magic în care s-a
trezit înălțată în văzduh, viața ei fusese una

de o nesfârșită trudă, înseninată doar de câte o escapadă ocazională la film, la pub sau câte o seară la music hall.

Lumea în care se învârtea doamna Harris, ce se apropia acum de șaiszeci de ani, era una într-o permanentă dezordine și mizerie. Nu doar o dată, ci de mai multe ori pe zi deschidea ușile unor case ori apartamente cu cheile încredințate ei, pentru a da cu ochii de mormanele de veselă murdară și tigăi unsuroase din chiuvetă, de o grămadă de paturi îmbâcsite, mototolite, nefăcute, de haine împrăștiate peste tot, de prosoape ude pe podeaua de la baie, de apă lăsată în paharul pentru proteze, de rufe murdare gata să fie strânse și, bineînțeles, de mucuri de țigări în scrumiere, de praf pe mese și oglinzi și toate celelalte mizării pe care oamenii nesimțiți sunt în stare să le lase în urma lor atunci când pleacă de acasă dimineața.

Doamna Harris curăța toată această mizerie pentru că asta-i era slujba, era un mod de a-și câștiga existența, de a pune o pâine pe masă. Și totuși, în ceea ce le privea pe unele menajere era mai mult de atât, mai ales la doamna Harris – era un soi de permanentă mândrie de gospodină. Și era, de asemenea, și un efort creativ, ceva de care o persoană se poate mândri și poate fi satisfăcută. Venea în camerele acestea și le găsea ca pe niște cocini de porci; când pleca, le lăsa strălucind de curățenie și mirosind frumos. Faptul că atunci când revenea în ziua următoare arătau tot ca niște cocini nu o deranja deloc. Primea trei șilingi pe oră și le lăsa iar imaculate. Aceasta era viața și ocupația acestei femei mărunțele, care se număra printre cei treizeci de pasageri de toate felurile ai avionului cu destinația Paris.

Relieful în carouri verzi și cafenii al solului britanic a dispărut sub aripile avionului și a lăsat loc deodată albastrului ondulat de vânt al Canalului Mânecii. Dacă înainte privise cu interes imaginea vie a căsuțelor și fermelor minuscule de dedesubt, în locul lor zărea acum siluetele zvelte ale petrolierelor și cargourilor brăzdând suprafața mării și doamna Harris și-a dat seama pentru prima oară că lăsa în urmă Anglia și era pe cale să intre într-o țară străină și să se trezească printre niște străini care vorbeau o altă limbă și care, din ce auzise ea despre ei, erau imorali, hrăpăreți, mâncau melci și broaște și erau înclinați cu predilecție spre crime pasionale și cadavre dezmembrate, ascunse în cufere. Totuși nu-i era frică, pentru că frica nu-și are locul în vocabularul unei menajere britanice, însă era cu atât mai hotărâtă să fie prudentă

și să nu suporte orice aberații. O misiune extraordinară o aducea la Paris, dar spera să o realizeze fără a avea de-a face prea mult cu francezii.

Un steward britanic zdravăn i-a servit un mic dejun britanic la fel de zdravăn fără a primi niciun ban pentru asta, spunând că era din partea companiei aeriene, o mică atenție. Doamna Harris își ținea fața lipită de geam și geanta lângă ea. Stewardul a venit să-i spună:

— Veți vedea Turnul Eiffel în depărtare, în partea dreaptă.

„Slavă Domnului!” își zise doamna Harris atunci când o clipă mai târziu i-a zărit vârful ascuțit ieșind în evidență din ceea ce părea o pătură veche, peticită, cu acoperișuri cenușii și coșuri de fum, cu un singur fir întortochiat, albastru, de apă al unui râu ce o străbătea. „Nu arată așa de mare ca în poze.”

Câteva minute mai târziu au aterizat nespus de lin pe pista de beton a aeroportului francez. Starea de spirit a doamnei Harris era din ce în ce mai bună. Nu se împlinise niciuna dintre profețiile sumbre ale prietenei sale, doamna Butterfield, care prezisese că avionul fie urma să sară în aer în zbor, fie să se scufunde cu ea cu tot pe fundul mării. Parisul poate că nu se dovedea el chiar așa de formidabil la urma urmei. Cu toate acestea, de acum încolo era înclinată să fie bănuitoare și atentă, precauție nediminuată de călătoria lungă cu autobuzul pe care o făcuse de la Le Bourget pe străzi ciudate, străjuite de case ciudate și de magazine ce ofereau mărfuri ciudate într-o limbă ciudată și neinteligibilă. Omul de la compania aeriană britanică însărcinat să-i asiste pe călătorii confuzi din pricina vacarmului de pe aeroportul din Paris a

aruncat o privire spre pălăria, geanta și pantofii mai mari și, bineînțeles, și spre ochii mici, obraznici, și și-a dat seama imediat cu cine avea de-a face. „Doamne sfinte”, și-a zis ca pentru sine, „o menajeră londoneză! Ce naiba face la Paris? Situația ajutoarelor casnice de aici nu poate fi chiar așa de rea.” I-a observat nesiguranța, și-a consultat rapid lista și a ghicit din nou cine era. Îndreptându-se ușor spre ea, își atinse șapca și o întrebă:

— Vă pot ajuta în vreun fel, doamnă Harris?

Ochii inteligenți, poznași, îl inspectară atent, căutând vreun semn de depravare morală sau de afacere necurată. Într-un fel, spre dezamăgirea ei, părea ca orice alt englez. De vreme ce abordarea lui era politicoasă și inofensivă, i-a răspuns circumspectă:

— Oh, deci se poate vorbi și engleza reginei pe-aici.